

การศึกษาความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมด้วยเครื่องหมายดีเอ็นเอ SRAP และลักษณะคุณภาพผล
ของฟักทองพันธุ์การค้าของไทยบางพันธุ์

Genetic Relationship Study Using SRAP Markers and Fruit Qualities
on some Commercial Pumpkin Cultivars

ปณาลี ภูวอรกุลชัย¹ สรวุฒิ เกตุแก้ว¹ เขมวรรณ ศรีตงกิม² บุปผา คงสมัย³ และ อัญมณี อวูชานนท์¹

Panalee Pooworakulchai¹, Sarawut Ketkaew¹, Khemmawan Sritongkim²,

Buppha Kongsamai³ and Anyamanee Auvuchanon¹

บทคัดย่อ

สายพันธุ์ฟักทองที่นำมาศึกษาเป็นฟักทองพันธุ์การค้า 11 พันธุ์และฟักทองพันธุ์พื้นเมือง 2 พันธุ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของฟักทองดังกล่าวด้วยเครื่องหมายดีเอ็นเอ sequence-related amplified polymorphism (SRAP) และลักษณะคุณภาพผลคือ เปอร์เซ็นต์ของแข็งที่ละลายน้ำได้น้ำหนักแห้ง และค่าสีเนื้อผลด้วยวิธี Hunter System ซึ่งเครื่องหมายดีเอ็นเอ SRAP จำนวน 8 โพรเมอร์พบว่า มีจำนวนแถบดีเอ็นเอที่แตกต่างกันจำนวน 43 แถบ มีค่า Dice similarity coefficient อยู่ระหว่าง 0.425 ถึง 0.925 จากการจัดกลุ่มโดยวิธี UPGMA สามารถจัดกลุ่มฟักทองทั้ง 13 พันธุ์ได้ 3 กลุ่ม และฟักทองญี่ปุ่น ไม่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มใด ฟักทองลูกผสมที่นำมาทดสอบถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันและจัดอยู่ต่างกลุ่มกับพันธุ์ผสมเปิด เมื่อนำลักษณะคุณภาพผลมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยวิธี Principal Component Analysis พบว่า PC1 และ PC2 อธิบายผลความสัมพันธ์ได้ทั้งหมด 82.88 % ฟักทองส่วนใหญ่มีค่าเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้ง ของแข็งที่ละลายน้ำได้ ความสว่าง และค่าสีเหลืองของเนื้อผล ที่แสดงสีเหลืองใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากฟักทองพันธุ์การค้าได้รับการปรับปรุงพันธุ์ให้มีสีเหลือง ต่างจากพันธุ์พื้นเมืองที่มีสีเหลืองซีด และมีฟักทองเพียง 3 พันธุ์คือ ทองอำไพ-342 ข้าวดอก-573 และบึงกาฬเท่านั้น ที่มีสีเหลืองเข้ม และเปอร์เซ็นต์ของแข็งที่ละลายน้ำได้สูง

ABSTRACT

Sequence-related amplified polymorphism (SRAP) and fruit qualities (total soluble solid (TSS), percent of dry weight (%DW), flesh colors of Hunter System) were used for genetic relationship determination of eleven commercial and two landrace cultivars. For SRAP markers, eight primers

¹ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ. นครปฐม 73140

¹Department of Horticulture, Faculty of Agriculture at Kamphang Saen, Kasetsart University, Kamphang Saen Campus, Nakhon Pathom 73140

²สาขาเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ. นครปฐม 73140

²Program in Agricultural Biotechnology, Faculty of Agriculture at Kamphang Saen, Kasetsart University, Kamphang Saen Campus, Nakhon Pathom 73140

³ภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ. นครปฐม 73140

³Department of Agronomy, Faculty of Agriculture at Kamphang Saen, Kasetsart University, Kamphang Saen Campus, Nakhon Pathom 73140

amplified 43 polymorphic bands and Dice similarity coefficient between 0.425 and 0.925. All 13 pumpkin cultivars were clustered into 3 groups based on UPGMA clustering method. Japan cultivar was outgroup and F_1 hybrid cultivars were clustered in the same group. Open-pollinated cultivars were separated from F_1 hybrid cultivars. Principal component analysis based on fruit quality data gave 82.88% total variability explained by two PCs. Most Thai pumpkin cultivars were similar in TSS, %DW, lightness and yellow color. Three cultivars as Thongumpai-342, Koatok-573 and Beungkan, were outstanding with dark yellow and high TSS. All commercial cultivars were different from landrace cultivars because two landrace cultivars were pale yellow flesh.

Key Words: Pumpkin, DNA markers, Total soluble solid, Dry weight

e-mail address: agrana@ku.ac.th

คำนำ

พืชทองที่นิยมบริโภคในประเทศไทยมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cucurbita moschata* จากข้อมูลของ AVRDC (2007) รายงานว่า มีพื้นที่ปลูกพืชทองในประเทศไทยประมาณ 112,500 ไร่ คิดเป็น 2.3% ของพื้นที่ปลูกผักทั้งหมดในประเทศไทย ผลพืชทองมีคาร์โบไฮเดรตสูงจากแป้งที่มีอยู่ในเนื้อพืชทอง และสารเบต้าแคโรทีนที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายอย่างยิ่ง ผักในกลุ่มพืชทอง มีความหลากหลายของ ขนาด รูปร่าง และสีของผล ตลอดจน ปริมาณของสารสำคัญ ดังนั้น การประเมินพันธุ์เพื่อใช้เป็นแหล่งพันธุกรรมในการปรับปรุงพันธุ์ จึงสามารถใช้ข้อมูลทั้งสัณฐานวิทยาและเครื่องหมายโมเลกุลซึ่ง Wessel-Beaver (1995) ได้รายงานการประเมินแหล่งพันธุกรรมของพืชทองใน U.S. National Plant Germplasm System พบว่ามีเพียง 54% เท่านั้นที่มีคุณสมบัติที่ดีสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงพันธุ์ เนื่องจากข้อจำกัดอันเกิดจากความสามารถในการปรับตัวของพันธุ์ Ferriol *et al.* (2004) ทำการศึกษาความหลากหลายทางพันธุกรรมของ *C. moschata* พบว่า ลักษณะทางสัณฐานวิทยาหลักที่ใช้ในการจัดกลุ่มพืชทองได้ชัดเจนในการศึกษาคั้งนี้คือ รูปร่างผล น้ำหนักผล ความยาวผล และความยาวเมล็ด ส่วนเครื่องหมายโมเลกุลสองชนิดคือ AFLP (amplified fragment length polymorphism) และ SRAP (sequence-related amplified polymorphism) สามารถแยกกลุ่ม *C. moschata* ตามแหล่งที่มาของพันธุ์คือ อเมริกา อเมริกาใต้ และสเปน ได้ อย่างไรก็ตามไม่พบความสัมพันธ์ของลักษณะทางสัณฐานวิทยาและเครื่องหมายโมเลกุลดังกล่าว Gwanama *et al.* (2000) ใช้เครื่องหมายโมเลกุลชนิด RAPD เพื่อศึกษาฐานพันธุกรรมของ *C. moschata* จากอัฟริกากลางตอนใต้

สำหรับพันธุ์พืชทองของไทยที่เกษตรกรนิยมปลูกเป็นการค้า มีแหล่งที่มาของเมล็ดพันธุ์ทั้งจากพันธุ์พื้นเมืองที่คัดเลือกและเก็บพันธุ์ไว้ใช้โดยเกษตรกรเอง และเมล็ดพันธุ์จากบริษัทผลิตเมล็ดพันธุ์เชิงการค้าที่มีทั้งพันธุ์ผสมเปิด และพันธุ์ลูกผสมซึ่งข้อดีของพันธุ์ลูกผสมคือ ให้ผลผลิต คุณภาพดี และมีความสม่ำเสมอ แตกต่างจากพันธุ์ผสมเปิด พืชทองจึงเป็นพืชที่น่าสนใจในการศึกษา เนื่องจากในตลาดมีความหลากหลายของพันธุ์พืชทองจากบริษัทเอกชนต่างๆ ซึ่งแต่ละพันธุ์จากแต่ละบริษัทมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน ดังนั้นการศึกษาคั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมพืชทองพันธุ์การค้า พันธุ์พื้นเมือง และศึกษาคุณลักษณะคุณภาพผลผลิต เช่น เปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้ง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ และสีของเนื้อผล รวมถึงการประเมินความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมด้วยเครื่องหมายดีเอ็นเอ SRAP (Li and Quiros, 2001) เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสายพันธุ์พืชทองต่อไปในอนาคต

อุปกรณ์และวิธีการ

พันธุ์พืชที่ใช้ในการศึกษา

พืชทองพันธุ์การค้าจำนวน 11 พันธุ์ ประกอบด้วย พืชทองพันธุ์ผสมเปิด 4 พันธุ์ คือ พืชทองญี่ปุ่น หนึ่ง คางคกตราปลาทอง ลายข้าวตอก K-Golden พืชทองพันธุ์ลูกผสม 7 พันธุ์ คือ ข้าวตอก-573 ทองอำไพ-342 ศรี เชียงใหม่ บึงกาฬ จินดา-2003 ทองคำ-443 Earlyprice และพันธุ์พื้นเมือง 2 พันธุ์คือ China-1 และพันธุ์กระโดน

การตรวจสอบความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมด้วย SRAP markers

สกัดดีเอ็นเอจากใบอ่อนพืชทองแต่ละสายพันธุ์ตามวิธีของ (Agrawal *et al.*, 1995) นำดีเอ็นเอที่สกัดได้มา ทำปฏิกิริยา PCR โดยใช้เทคนิค SRAP ใช้ไพรเมอร์ 8 คู่ (Table 1) ประกอบด้วย 100 ng/μl DNA template 5 μM SRAP Forward และ Reverse primer, 1XPCR buffer 200μM dNTP, 2.5 mM MgCl₂, 1 U Taq polymerase ทำปฏิกิริยาที่ pre-denaturation 95 องศาเซลเซียส 3 นาที จำนวน 1 รอบ จากนั้นทำปฏิกิริยา 35 รอบประกอบด้วย 94 องศาเซลเซียส 1 นาที 47 องศาเซลเซียส 1 นาที 72 องศาเซลเซียส 1 นาทีและ final extension ที่ 72 องศาเซลเซียส 5 นาที จากนั้นตรวจสอบดีเอ็นเอด้วย 6%denaturing polyacrylamide gel electrophoresis บันทึกผล โดยการให้คะแนนแถบดีเอ็นเอของแต่ละตัวอย่าง ให้ 1 แทนการปรากฏแถบดีเอ็นเอ และ 0 แทนการไม่ปรากฏแถบดีเอ็นเอ นำค่าที่ได้มาคำนวณหาความคล้ายคลึงกัน (Dice similarity) และสร้าง Dendrogram ด้วยวิธี UPGMA (unweighted pair-group method with arithmetic average)

Table 1 List of SRAP primer sequence

Primer	Forward Sequence	Reverse Sequence
1	ME1 : 5'-TGAGTCCAAACCGGATA-3'	EM2 : 5'-GACTGCGTACGAATTTGC-3'
2	ME1 : 5'-TGAGTCCAAACCGGATA-3'	EM3 : 5'-GACTGCGTACGAATTGAC-3'
3	ME2 : 5'-TGAGTCCAAACCGGAGC-3'	EM3 : 5'-GACTGCGTACGAATTGAC-3'
4	ME5 : 5'-TGAGTCCAAACCGGAAG-3'	EM2 : 5'-GACTGCGTACGAATTTGC-3'
5	ME3 : 5'-TGAGTCCAAACCGGAAT-3'	EM5 : 5'-GACTGCGTACGAATTAAC-3'
6	ME4 : 5'-TGAGTCCAAACCGGACC-3'	EM4 : 5'-GACTGCGTACGAATTTGA-3'
7	ME4 : 5'-TGAGTCCAAACCGGACC-3'	EM5 : 5'-GACTGCGTACGAATTAAC-3'
8	ME5 : 5'-TGAGTCCAAACCGGAAG-3'	EM3 : 5'-GACTGCGTACGAATTGAC-3'

การประเมินคุณลักษณะทางคุณภาพผลผลิต

ปลูกพืชทองทั้ง 13 พันธุ์และเก็บเกี่ยวผลผลิตด้วยดัชนีการเก็บเกี่ยวที่เกษตรกรใช้คือ ข้าวผลเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ขนบริเวณข้าวผลนิ่มและผลขึ้นแปงนวล นำผลผลิตที่เก็บได้มาบันทึกข้อมูลคุณภาพผลผลิตด้วยการวัดสีของเนื้อผลโดยใช้เครื่อง color reader รุ่น CR-10 ใช้วิธี Hunter System ซึ่งเป็นค่าทางคณิตศาสตร์ที่บอกความแตกต่างของสีในเชิงปริมาณสัมพันธ์โดยตรงกับสีที่ตามองเห็น ประกอบด้วย 3 ค่า คือ ค่า L เป็นค่าความสว่าง มีค่าตั้งแต่ 0 (สีดำ) ถึง 100 (สีขาว) ค่า a หมายถึง สีแดง-สีเขียว และค่า b หมายถึง สีเหลือง-สีน้ำเงิน ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ในเนื้อผลทั้งหมดซึ่งส่วนใหญ่เป็นน้ำตาลซูโครส เป็นค่าที่วัดได้จากเครื่อง Reflectometer มีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับน้ำตาลซูโครส ยิ่งมีค่ามากแสดงว่าพืชทองพันธุ์นั้นมีความหวานมาก และน้ำหนักแห้งเนื้อผล

โดยนำไปอบแห้งที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส วิเคราะห์ผลลักษณะคุณภาพผลผลิตด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของฟักทองพันธุ์ต่างๆ จากข้อมูล 5 ลักษณะ ด้วยวิธี principal component analysis โดยใช้ค่าเฉลี่ยแต่ละพันธุ์บนพื้นฐาน correlation ระหว่าง เปอร์เซ็นต์ของแข็งที่ละลายน้ำได้ เปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้ง ค่าสีเนื้อผลจากค่า L ค่า a และค่า b ด้วยโปรแกรม PAST version 2.17 (Hammer, 2012)

ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการนำฟักทองจำนวน 13 พันธุ์ มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมด้วยเครื่องหมายดีเอ็นเอ SRAP จาก 8 ไพโรมอร์ฟพบว่า มีจำนวนแถบดีเอ็นเอที่แตกต่างจำนวน 43 แถบ โดยมีค่า Dice similarity coefficient อยู่ระหว่าง 0.425 ถึง 0.925 ซึ่งฟักทองพันธุ์ข้าวตอก-573 และพันธุ์บึงกาฬมีความใกล้ชิดทางพันธุกรรมมากที่สุด ฟักทองทั้ง 13 พันธุ์ถูกจัดกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม และมี 1 พันธุ์ที่ไม่สามารถจัดเข้ากับกลุ่มใด กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยฟักทอง 2 พันธุ์คือ ลายข้าวตอก และพันธุ์พื้นเมืองของจีน มีค่า similarity coefficient 0.636 ซึ่งทั้ง 2 พันธุ์เป็นพันธุ์ผสมเปิด ฟักทองจากประเทศจีนมีความแตกต่างจากฟักทองพันธุ์อื่นๆ ของประเทศไทยเนื่องจากฟักทองของไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ 2 ประกอบไปด้วยฟักทองจำนวน 8 พันธุ์ โดยฟักทองในกลุ่ม 2 นี้ถูกแบ่งออกเป็น subgroup 2A ประกอบด้วยพันธุ์ศรีเชียงใหม่-TA040 ทองคำ-443 และ ทองอำไพ-342 ที่มีความสัมพันธ์กับพันธุ์กระโดนซึ่งเป็นพันธุ์พื้นเมืองที่มีการปลูกกันมากในเขตจังหวัดกาญจนบุรี รวมถึงพันธุ์ Earlyprice ที่มีรูปทรงกลม เป็นพู ผิวเรียบไม่มีลาย ผิวผลมีสีครีม แตกต่างจากฟักทองพันธุ์การค้าที่มีผิวผลเป็นหนังคางคกและลายข้าวตอก ส่วนกลุ่ม 2B ประกอบด้วยฟักทองลูกผสม 3 พันธุ์คือ ข้าวตอก-573 บึงกาฬ จินดา-2003 ซึ่งมีผลขนาดเล็ก-กลาง ฟักทองทั้ง 3 พันธุ์ สามารถปรับตัวได้ดีในเขต อ.กำแพงแสน แต่พันธุ์ลูกผสมทั้ง 3 พันธุ์นี้ แสดงความใกล้ชิดทางพันธุกรรมค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยฟักทอง 2 พันธุ์ ซึ่งเป็นฟักทองกลุ่มผลใหญ่ ผิวไม่เรียบลักษณะคล้ายหนังคางคก ส่วนฟักทองญี่ปุ่นที่มีรายงานว่า เป็นฟักทอง *C. maxima* ไม่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มใด เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับฟักทองอีก 12 พันธุ์ที่เป็น *C. moschata* มีค่า similarity coefficient อยู่ระหว่าง 0.375-0.525 (ไม่แสดงข้อมูล) ซึ่งต่างจากพันธุ์ Earlyprice ซึ่งเป็นพันธุ์ที่รวบรวมมาจากประเทศไต้หวัน (โครงการรวบรวมรายชื่อเมล็ดพันธุ์การค้า, 2551) ที่มีความใกล้เคียงกับฟักทองของไทย มีรูปทรงที่แตกต่างจากฟักทองของไทย ปรับตัวได้ดีกับสภาพพื้นที่ในประเทศไทย ฟักทองที่มาจากประเทศจีน (China-1) เป็นฟักทองพื้นเมืองที่มีผู้นำเข้ามาปลูกในประเทศไทย ปรับตัวเข้ากับพื้นที่อำเภอกำแพงแสนต่ำ ทนทานต่อโรคทางใบน้อย ผลผลิตต่ำ มีความใกล้ชิดทางพันธุกรรมกับฟักทองของไทยคือ ลายข้าวตอก

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของฟักทองด้วยลักษณะคุณภาพผล 5 ลักษณะด้วยวิธี principal component analysis พบว่า PC1 และ PC2 อธิบายผลความสัมพันธ์ได้ทั้งหมด 82.88 % (Table 2) ดังนั้นลักษณะที่นำมาเป็นตัวแปรในการวิเคราะห์เป็นลักษณะที่บอกคุณลักษณะของฟักทองที่นำมาทดสอบ โดย PC1 อธิบายด้วยเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้ง เปอร์เซ็นต์ของแข็งที่ละลายน้ำได้ ค่า b ที่มีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับค่า L ส่วน PC2 อธิบายด้วยเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้ง ที่มีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับค่า a และจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ฟักทองด้วยเครื่องหมายโมเลกุล พบว่า ฟักทองของไทยส่วนใหญ่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แสดงถึงฐานพันธุกรรมที่ใกล้ชิดกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งฟักทองในกลุ่มผลเล็กและผลกลางและเมื่อวิเคราะห์ลักษณะคุณภาพผลผลิตแล้วพบว่า พันธุ์ข้าวตอก-573 และบึงกาฬ มีความสัมพันธ์กันทางพันธุกรรม มีเปอร์เซ็นต์ TSS และน้ำหนักแห้งสูง รวมถึงมีค่า b สูง ซึ่งบ่งบอกถึงการมีเนื้อสีเหลือง แต่พันธุ์จินดา-2003 ไม่ถูกจัดกลุ่มอยู่กับทั้งสองพันธุ์ข้างต้นเนื่องมาจากทุกค่าอยู่ใน

ระดับกลาง (Figure 2) พักทองที่มีเนื้อสีส้มคือ Earlyprice ถูกแยกออกจากพักทองไทยพันธุ์อื่นๆ ด้วยค่า a พักทองพื้นเมือง 2 พันธุ์คือ China-1 และกระโดน เป็นพักทองเนื้อเหลืองซีด มีความสัมพันธ์ที่ใกล้เคียงด้วยค่า L พักทองจำนวน 6 พันธุ์คือจินดา-2003 หนังกวางคคปลาทอง K-Golden ลายข้าวตอก ทองคำ-443 ศรีเชียงใหม่-TA040 มีค่า PC score ที่มีค่าเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้ง และของแข็งที่ละลายน้ำได้ อยู่ในระดับเดียวกัน มีความสว่างและค่าสีเหลืองของเนื้อผล ที่แสดงสีเหลืองในระดับเดียวกัน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากพักทองพันธุ์การค้าได้รับการปรับปรุงพันธุ์ให้มีสีเหลือง นารับประทาน ต่างจากพันธุ์พื้นเมืองที่มีสีเหลืองซีด และมีพักทองเพียง 3 พันธุ์คือ ทองอำไพ-342 ข้าวตอก-573 และ บึงกาฬเท่านั้น ที่มีสีเหลืองเข้มและมีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้สูง

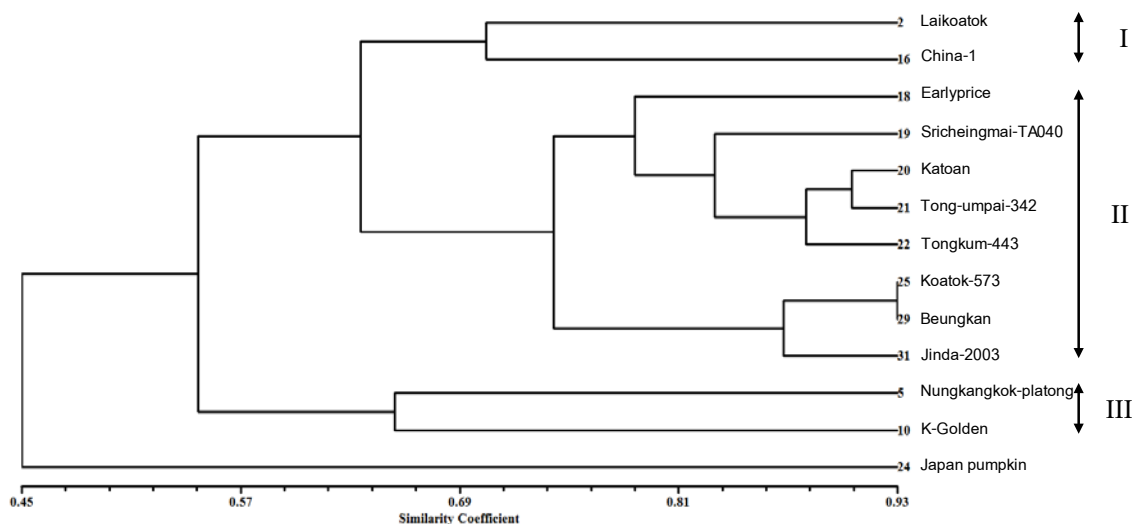

Figure 1 Dendrogram of 13 pumpkin cultivars using UPGMA clustering based on Dice similarity coefficient

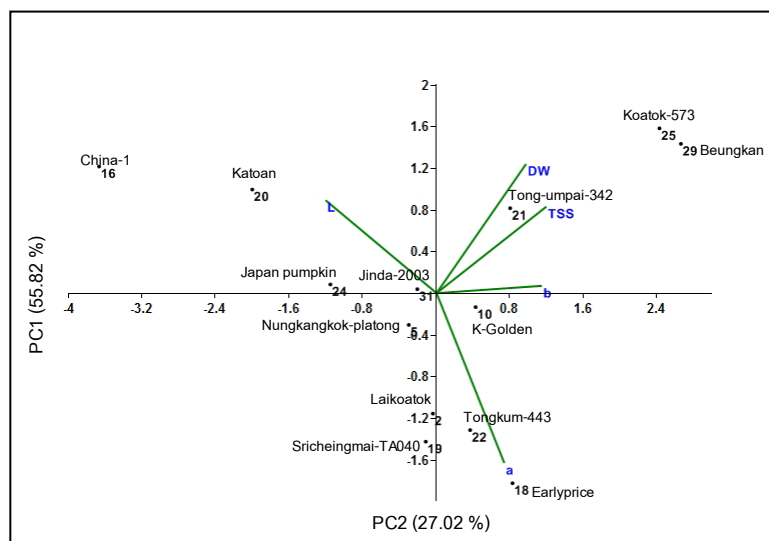

Figure 2 Principal component analysis of 13 pumpkin cultivars based on correlation coefficient

Table 2 Principal component analysis values based on five fruit quality data

	PC1	PC1		Eigenvalue	% variance
DW	0.408	0.519	PC1	2.793	55.86
TSS	0.5011	0.348	PC2	1.351	27.02
L	-0.5062	0.374	PC3	0.476	9.52
a	0.309	-0.684	PC4	0.203	5.26
b	0.48	0.029	PC5	0.117	2.34

สรุป

1. จากการศึกษาพันธุกรรมพื้กทองด้วย SRAP markers พื้กทองพันธุ์ลูกผสมถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ส่วนพื้กทองพันธุ์ผสมเปิด ลายข้าวตอก หน้าคางคกตราปลาทอง K-Golden และพันธุ์พื้นเมืองจากประเทศจีน ไม่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มพื้กทองพันธุ์ลูกผสม และพื้กทองญี่ปุ่นซึ่งเป็นพื้กทองต่างสปีชีร์ ไม่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มพื้กทอง *C. moschata*
2. พื้กทองพันธุ์การค้าส่วนใหญ่มีระดับเปอร์เซ็นต์ของแข็งที่ละลายน้ำได้ เปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้ง สีเหลือง และความสว่างของเนื้อผลอยู่ในระดับเดียวกัน
3. พื้กทองพันธุ์บึงกาฬและข้าวตอก-573 มีฐานพันธุกรรมและคุณลักษณะคุณภาพผลที่ใกล้เคียงกัน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชาพืชสวนและสาขาเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่ให้ทุนสนับสนุนในการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- โครงการรวบรวมรายชื่อเมล็ดพันธุ์การค้า. 2551. Available
Source: <http://www.thasta.com/product/search.asp>
- Agrawal, G.K., R.C. Shoemaker, J.E. Specht, A. A. Bhagwat and P.B. cregan. 1995. Integration of simple sequence repeat DNA markers into a soybean linkage map. **Crop Sci.** 35:1439-1455.
- AVRDC. 2007. Available Source: http://www.avrdc.org/index.php?id=19&no_cache=1, January 15, 2012.
- Ferriol, M., B. Pico, P. Ferna´ndez de Co´rdova and F. Nuez. 2004. Molecular diversity of a germplasm collection of squash (*Cucurbita moschata*) determined by SRAP and AFLP markers. **Crop Sci.** 44:653–664
- Gwanama, C., M.T. Labuschagne and A.M. Botha. 2000. Analysis of genetic variation in *Cucurbita moschata* by random amplified polymorphic DNA (RAPD) markers. **Euphytica** 113: 19–24
- Hammer, O. 2012 PAST PAleontological Statistics Version 2.17 Natural History Museum University of Oslo. <http://folk.uio.no/ohammer/past/>

- Li, G. and C.F. Quiros. 2001. Sequence-related amplified polymorphism (SRAP), a new marker system based on a simple PCR reaction: its application to mapping and gene tagging in Brassica. **Theor. Appl. Genet.** 103: 455 – 461.
- Wessel-Beaver, L. 1995. **Broadening the genetic base of *Cucurbita* spp.: strategies for evaluation and incorporation of germplasm.** In Cucurbitaceae. Gateway printing, USA.